

Rente, ansees det ikke for raadeligt for bemeldte Aar at gjøre Regning paa en høiere Renteindtægt heraf end 15,500 Rbd.

De holsteenske og lauenborgske Activer (under hvilke ere indbefattede 120,000 Rbd. i Actier i Glückstadt-Gimhorns Jernbane, hvoraf der kun tør regnes 1 pCt. Udbytte, og 10,666 Rbd. 64 sk. i Actier i det under Realisation værende Selskab for Dampskibsarten imellem Glückstad og Hull) kunne den 31te Marts 1853 anslaaes til omtrent 544,000 Rbd.

Af dette Beløb, der desuden i næste Finansaar vil nedfattes med de Capitalafdrag, der da kunne blive erlagte, tør der i bemeldte Aar ei paaregnes høiere Renteindtægt end 10,700 Rbd.

Til Beskrivelse af saadanne Sagsøgnings-, Executions- og Realisations-Udgifter, eller for Møder i Boer, som ikke kunne erholdes erstattede af Debitorerne eller ved det Udlagtes Realisation, saavel som til Afholdelse af Udgifter ved forgjeves Auctionsforsøg over saadanne faste Eiendomme, som henhøre under den ovenfor under Nr. 2 anførte Klasse af Activerne, var ved Finanslovene for de 3 sidste Aar bevilget 1000 Rbd. til forlods Afholdelse af Activernes Renter. Da der nu er tilkommet ikke blot de slesvigske, men og de holsteenske Activer, er Udgiftsbeløbet foreslaaet forhøjet til 1200 Rbd.

ad 5. Naar de til Statskassen pantsatte Plantager, ved at bringes til Realisation, ikke fandt Kjøbere til saadanne Priser, der nogenlunde stod i Forhold til Eiendommenes davæ-

rende virkelige Værdi, bleve de efterhaanden overtagne for Statskassens Regning, indtil Salg ved Auction kunde skee uden alt for stort Tab for bemeldte Kasse, og midlertidigt optagne blandt Activerne for det Beløb, som de da antoges at være værd, eller som de, ved at bortforpagtes, kunde forrente. Men de betydelige Forandringer, som Eiendomspriserne i Vestindien have været underkastede, gjorde, at adskillige Plantager allerede før Emancipationen stode for høit tilbogs, og dette blev endnu i høiere Grad Tilfældet, efterat Emancipationen indtraadte.

I Septbr. 1849 bleve de af det daværende Gouvernement i Vestindien foranstaltede vurderede ved paalidelige Mænd, og Værdien da ansat i det Hele til endog under Halvdelen af det Beløb, hvorfor de vare optagne blandt Activerne. Imidlertid fandtes det dog betænkeligt strax at lægge de under de daværende Forhold foretagne Taxationer til Grund for Plantagernes fremtidige Evaluation, ligesom det nuværende vestindiske Gouvernement ved dets Budgetforslag for 1852-53 ogsaa foreløbigen yttrede, at hiint Taxationsbeløb, efter de da forbedrede Conjuncturer, vilde kunne forhøies med 10 pCt. Men Conjuncturerne have siden atter forværret sig, og Gouvernementet har derfor, i en i Begyndelsen af 1852 afgivet Beretning, anseet det for tilraadeligt at holde sig til Værdiansættelsen af 1849. Som Følge heraf er der, skjøndt det er en Selvejlsøge, at Plantagernes Evaluationsværdi er uden Indflydelse paa Statskassens Indtægter af samme, dog, for at bringe Værdien saa nær det Virkelige som muligt, ved Slutningen af Regnskabsaaaret 1851-52 foretaget en saadan Afskrivning paa de Beløb, hvorfor Plantagerne vare optagne blandt Activerne, at de nu stemme med Taxationerne af 1849, ligesom af samme Grund Værdien er lidet forøget paa et Par ubetydelige Eiendomme, der ikke ere Sukkerplantager, og et Par Plantager, som da ikke vare medtagne under Taxationen, ere nu opførte med det Beløb, som Gouvernementet har antaget at være deres nuværende virkelige Værdi.